

عنوان مقاله:

اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر احساس شادکامی و امید در بیماران مبتلا به ویتیلیگو (پپسی)

محل انتشار:

نشریه دستاوردهای روانشناسی بالینی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

طاہرہ شریفی کیا - M.A. of Clinical Psychology, Torbat Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat Jam, Iran

محمد طحان - M.A. of Clinical Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran

زہرا عسکری - M.A. of Clinical Psychology, Torbat Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat Jam, Iran

خلاصہ مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی روان درمانی مثبت نگر به شیوه ی گروهی بر افزایش شادکامی و امید در بیماران مبتلا به ویتیلیگو (پپسی) بود. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی (پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل) بود. جامعه آماری را کلیه ی مردان و زنان مراجعه کننده ی مبتلا به ویتیلیگو در شهرستان کاشمر تشکیل دادند. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، تعداد ۳۰ نفر انتخاب شدند. به منظور جمع آوری داده ها از پرسشنامه شادکامی آکسفورد و پرسشنامه امیدواری اشنایدر و همکاران استفاده شد. جهت تحلیل داده ها، از آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون تحلیل کوواریانس) استفاده شد. یافته های به دست آمده نشان داد که میانگین نمرات شادکامی و امید در پس آزمون گروه آزمایش به طور معناداری از میانگین نمرات پس آزمون در گروه کنترل بالاتر است. بر اساس یافته های این تحقیق می توان گفت که روان درمانی مثبت نگر به شیوه ی گروهی در افزایش امید و شادکامی در بیماران ویتیلیگو موثر است.

کلمات کلیدی:

Positive psychotherapy, hope, Happiness, vitiligo

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628560>

